

ชื่อเรื่อง	การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง
ผู้ศึกษาค้นคว้า ที่ปรึกษา	ชัยรัตน์ ผิวชัยภูมิ, ธิตติมา สุบิน, วิศณุ หวังดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤช จำปาสุต
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550
คำสำคัญ	การบริหารงานวิชาการ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง และนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ในเขตภาคเหนือตอนล่าง โดยศึกษาการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การศึกษา และการนิเทศการศึกษา ตามตัวแปรของสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดสถานศึกษา สำหรับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 382 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check-list) และแบบสอบถามปลายเปิด (open-ended questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา การทดสอบค่าความแปรปรวน One-way ANOVA (f-test) และทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ทั้งรายด้านและโดยรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่างโดยจำแนกตาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ทั้งรายด้านและโดยรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน ยกเว้นด้านการนิเทศการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คณะผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งเสริมให้มีการศึกษาทำความเข้าใจในหลักการแนวคิด และกระบวนการนิเทศ โดยเสนอในรูปแบบของการจัดโครงการอบรม สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาและครูผู้สอน ต่อไป